

den Tid ikke være Spørgsmaal om nogen Forandring af Loven, thi den vilde da være reduceret til et Stykke Papir, og der er saaledes i den Henseende en meget væsentlig Forskjel mellem denne Lov og andre. — Det maa være mig tilladt med saa Ord at erindre om, hvorledes Sagen stod, dengang Jernbaneloven blev vedtagen. Jeg har allerede bemærket, at der stod to Partier imod hinanden, hvoraf intet havde Majoritet, og derved var i lang Tid intet Resultat at opnaae for Jernbaneanlægget. Da nu den høitærede Kultusminister derefter forelagde et Forslag, anfaae han det for nødvendigt at optræde mæglende; han havde derfor foreslaaet at gjøre en Indrømmelse med Hensyn til det sydlige Sjælland, idet Banen førtes ind i Randbøl Hebe, men paa Grund af den uheldige Forbindelse, som derved vilde fremkomme mellem Thyen og det nordlige Sjælland, enedes man senere om istedet derfor at gjøre den Indrømmelse til dem, som vilde længere vespaa, at vælge et nordligere Punkt mod Vest, og man valgte da Ny Mølle som dette Punkt. Jeg skal tillade mig noget nærmere at ophøse, hvorledes dette gif til. Det Forslag, som blev Udgangspunktet for den senere Mægling i Sagen, og som fremkom fra 4 Medlemmer af Udvalget, hvoraf jeg var det ene, og to andre endnu ere tilstede her i Salen, hvorimod en tidligere Rigsdagmand for Dønsø ikke længere er her, gif ud paa at lægge Banen vesten for Skanderborg; ved „Vesten for Skanderborg“ forståedes enten Øst for Mos Sø, eller Vest for Mos Sø; tætt Vesten for Skanderborg kunde den ikke komme paa Grund af Søen. De Dplysninger, man dengang havde, og de vare ogsaa meget ufuldstændige, hvad man kan læse sig til i Motiverne til Loven, naaget den ærede første Taler har villet paa-vise det Mødsatte, thuede afgjort hen paa, at en Bane ikke lod sig føre østenom Mos Sø; dette Punkt blev derfor opgivet, og Ny Mølle blev derfor fastholdt som Foreningspunkt. Dette Punkt er nu givet som en Indrømmelse fra den ene Side til den anden, og det er givet som en Indrømmelse, som efter min Opfattelse ubetinget maa respekteres; der kan derfor for mit Vedkommende ikke være Tale om at fravige, hvad der dengang blev vedtaget,

paa en saadan Maade, at man nu skulde gaae den korteste Vej fra Horsens til Aarhuus østenom Skanderborg; jeg for mit Vedkommende kan derfor under ingen Omstændigheder gaae ind derpaa. Derfor der altsaa ikke foreslaaet andet end dette Forslag eller Udsigt til, at der kunde gjenneføres noget andet, saa har jeg hermed sagt, hvad jeg i denne Sag kunde have at sige, men der er fremkommet et Forslag om at lægge Banen over Guldbro Mølle og derfra til Aarhuus. Dette er et Spørgsmaal, som jeg troer, man kan tillade sig at foreslaae de ærede Medlemmer, der have holdt paa de vestlige Interesser, at tage under nøie Overveielse, og jeg vilde derfor, naar et Udvalg maatte blive nebsat, ønske, at Folkethingets Medlemmer ved Valget af Medlemmerne der til kunde enes om fortrinlig at tage Hensyn til de Mænd, der maae ansees for at være Repræsentanter for de Interesser, til hvilke Ny Mølle er givet som Pant. Bliver da et saadant Udvalg nebsat, vilde jeg ønske, at man omtrent vilde sige til dem saaledes: Ny Mølle er givet Eder som Pant; I have Ret til at fastholde det; det skal ikke mod Eders Villie tages fra Eder, men vi opfordre Eder til at træde sammen med andre Mænd, for at overveie, hvad der af Regjeringen er bragt frem, for at tage de Dplysninger, der af den ere og senere ville blive forelagte, under nærmere Overveielse, og naar de ere overveiede, saa forelæg os Eders Betænkning. Jeg for mit Vedkommende skal erklære, at hvis et saadant Resultat kan naaes, skal jeg ved min endelige Afstemning fortrinlig tage Hensyn til, hvad der i saa Tilfælde maatte fremkomme som Resultat.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at i de tre sidste Foredrag, der her ere blevne holdte, er det Spørgsmaal blevet stillet paa sit rigtige Standpunkt, som efter min Mening var aldeles paa Bilsfor, dengang det blev gjort gjældende ved Behandlingen af det andet Lovforslag, og med Hensyn til hvilket der under den tidligere Forhandling er sagt en heel Deel Ting, som jeg troer helst burde være undgaaede. Spørgsmaalet staaer altsaa saaledes: Hvilket Hensyn skylder Rigsdagen og navnlig Folkethinget at tage til sin tidligere Beslutning?